

Open brief aan de leden van het demissionair kabinet en parlement

Het gaat mis met de zorg in Nederland. Er wordt al te lang te veel gevraagd van degene die de zorg draaiend houden: de zorg- en welzijnsprofessionals. Dagelijks merken zij de effecten van personele tekorten. Tegelijkertijd neemt het aantal patiënten en cliënten waarvoor zij zorgen toe en krijgen zij te maken met steeds zwaardere (gezondheids-)problematiek. Daarbovenop neemt het ziekteverzuim al jaren toe en is het nog nooit zo hoog geweest als nu. Dat betekent dus meer en zwaarder werk, met minder collega's.

Dit raakt heel Nederland, de kwaliteit van zorg staat onder onhoudbare druk en wachtlijsten worden langer. Er wachten nu 170.000 mensen op een operatie, mensen die dat wensen kunnen niet overal meer thuis overlijden door gebrek aan wijkverpleging en op de IC's is de uitstroom van verpleegkundigen zo groot, dat er minder bedden beschikbaar zijn, in plaats van meer. De weerbaarheid van de samenleving en van onze zorgprofessionals is kwetsbaar en het beroep dat gedaan wordt op de huisartsenpraktijken en huisartsenposten, de geestelijke gezondheidszorg, de jeugdzorg, het welzijnswerk en de gehandicaptenzorg neemt verder toe. Tijdens verschillende pieken van de corona-uitbraak in Nederland hebben we gezien waar dat toe leidt, we scheerden angstig dicht langs 'code zwart'. Ternauwernood hield zorg- en welzijns personeel het land draaiende. Het is tijd om de maatschappelijke waardering om te zetten in merkbare investeringen: waarden betekent ontegenzeggelijk investeren.

Rapport na rapport laat zien: er moet beter gezorgd worden voor de zorgprofessionals. Allereerst door te investeren in een betere beloning. De salarissen van zorg- en welzijnsprofessionals liggen gemiddeld maar liefst 9 en 6 procent lager dan het salaris in de marktsector en de publieke sector. Nu voor iedereen tastbaar is dat de zorg heel belangrijk is, is dit het moment om dit gat te dichten. Daarvoor zijn extra investeringen nodig. Daarnaast moet er ruimte, dus tijd en geld, komen voor ontwikkeling en scholing om zorgpersoneel nu en in de toekomst meer mogelijkheden te bieden en (zij-)instromers beter te begeleiden. Om meer aandacht te kunnen besteden aan preventie en samenwerking, moet juist de denkkraft van zorgprofessionals zelf beter worden benut. Hun kennis en expertise is van wezenlijk belang en zeggenschap verdient op alle niveaus een impuls. Hiermee kan ook dure en vertragende bureaucratie aangepakt worden.

De komende jaren neemt de zorgvraag alleen maar verder toe. Het aantal 80- en 90- plussers in Nederland wordt drie keer zo groot, terwijl het aantal mantelzorgers afneemt. We kunnen het ons als samenleving niet permitteren om op deze voet verder te gaan. We zitten in een permanente zorgcrisis.

Met Prinsjesdag is het erop of eronder. Kwakkelen we door en bezwijken steeds meer professionals onder de druk, of gaan we investeren en oplossingen bieden? Het is tijd om de maatschappelijke waardering om te zetten in substantiële investeringen. Daar heeft heel Nederland profijt van. We weten dat het kabinet en het parlement vergaande besluiten kunnen nemen als het gaat om urgente of spoedeisende zaken. Dit is zo'n zaak.

Anneke Westerlaken, CNV Zorg & Welzijn, ook namens

Vakbonden en beroepsverenigingen

BPSW Beroepsvereniging van professionals in sociaal werk

FBZ vakbond voor zorgprofessionals

FNV Zorg & Welzijn

NU'91

V&VN

Brancheorganisaties

Actiz

De Nederlandse GGZ

InEen

Jeugdzorg Nederland

Landelijke Huisartsen Vereniging

Nederlands Huisartsen Genootschap

Nederlandse Federatie van Universitair Medische Centra

Nederlandse Vereniging van Ziekenhuizen

Sociaal Werk Nederland

Vereniging Gehandicaptenzorg Nederland

Vereniging Praktijkhoudende Huisartsen

ZorgthuisNL

Federatie Medisch Specialist

